

skattepligtige kan vælge at fradrage anskaffelses-summen i den skattepligtige indkomst på én gang i stedet for at afskrive den sammen med de øvrige driftsmidler. Reglen gælder driftsmidler, hvis levealder må antages ikke at overstige 3 år, eller hvis anskaffelsespris er under 800 kr.

Forslaget om at forhøje beløbsgrænsen må ses på baggrund af den prisudvikling, der har fundet sted, siden 800 kr.-grænsen blev fastsat i 1957.

D. I § 1, nr. 8, stilles der forslag om *ændrede afskrivningsregler for bygninger m. v.*

Afskrivningsudvalget har den 5. marts 1968 afgivet betænkning om skattefri afskrivninger på bygninger m. v. (betænkning nr. 478/1968), og med et par enkelte undtagelser, som omtales nedenfor i bemærkningerne til den foreslåede § 20 og til lovforslagets § 2, stk. 5, følger lovforslaget den indstilling, som et flertal inden for udvalget har afgivet. (Nogle enkeltspørgsmål, hvorom lovforslaget indeholder regler, er dog ikke behandlet i betænkningen). Flertallet består af skatteadministrationens repræsentanter i udvalget samt repræsentanterne for Danmarks Rederiforening, Industrirådet og Håndværksrådet, Grosserersocietetet og Provins-handelskammeret, De samvirkende danske Husmandsforeninger, Fiskeriorganisationerne, Foreningen af statsautoriserede Revisorer, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd samt lederen af Erhvervenes Skattesekretariat.

De samvirkende danske Landboforeningers repræsentant i udvalget har ikke ønsket at tage stilling til afskrivningsprocenterne for de butikksbygninger m. v., der omfattes af lovforslagets § 18, stk. 1, litra b). Landboforeningernes repræsentant har endvidere stillet forslag om en mindre omfattende beskatning ved afståelse af bygninger end indstillet af flertallet. I øvrigt har landboforeningernes repræsentant tiltrådt flertallets forslag.

Repræsentanten for Butikshandelens Fællesråd har på væsentlige punkter ikke kunnet tiltræde flertallets forslag.

Forslagets bestemmelser om bygningsafskrivningerne omtales i det følgende i 3 hovedpunkter:

1. Området for bygningsafskrivningerne.
2. Afskrivningsmetoden for bygninger m. v.
3. Skattemæssig behandling af fortjeneste og tab ved afhændelse eller nedrivning af bygninger.

ad 1. Området for bygningsafskrivningerne.

Efter de gældende regler kan der kun foretages skattemæssig afskrivning på „bygninger, hvis værdi ikke kan antages at blive opretholdt gennem normal vedligeholdelse“. Efter denne regel kan der kun af-

skrives på en bygning, når den er udsat for et sådant *fysisk slid*, at værdien ikke kan opretholdes ved normal vedligeholdelse. Herefter kan der f. eks. ikke afskrives på beboelsesbygninger og kontorbygninger, og det samme gælder normalt for butikksbygninger samt for en hel del lagerbygninger.

I afskrivningsudvalget har der været almindelig enighed om, at den gældende lovs kriterium afskærer afskrivning på en stor del erhvervsbygninger, som vel ikke undergår værdiforringelse som følge af fysisk slid og forringelse, men på tilsvarende måde som de afskrivningsberettigede bygninger vil kunne miste i værdi på grund af såkaldt *teknisk-økonomisk forældelse*. Det skyldes nutidens hurtige tekniske udvikling og meget omskiftelige økonomiske og erhvervs-mæssige forhold. Ud fra denne hovedbetragtning har udvalgets flertal foreslået, at afskrivningsretten udvides, så den foruden de landbrugs-, industri-, håndværks- og lagerbygninger m. v., som i dag er afskrivningsberettigede, kommer til at omfatte de nedenfor under a.-c. nævnte bygninger:

a. En mindre gruppe industri- og håndværksbygninger, der hidtil ikke har været anset for afskrivningsberettigede ud fra kriteriet fysisk forringelse. Efter udvidelsen vil der kunne afskrives på alle industri- og håndværksbygninger.

b. En del lagerbygninger, hvorpå afskrivning ikke har været anerkendt ud fra kriteriet fysisk forringelse. Efter udvidelsen vil der kunne afskrives på alle lagerbygninger.

c. Butikksbygninger.

Der stilles ikke forslag om at indføre afskrivningsret for beboelsesbygninger, og i overensstemmelse med udvalgsflertallets indstilling foreslås der heller ikke indført en almindelig adgang til at afskrive på kontorbygninger. Der skal dog kunne afskrives på kontorbygninger eller -lokaler, der er beliggende sammen med afskrivningsberettigede bygninger og tjener driften af den virksomhed, hvortil disse bygninger anvendes. Der er her tale om en videreudvikling af en gældende praksis vedrørende såkaldte „akcessoriske“ lokaler.

Når det kun er under 25 pct. af en bygnings etageareal, der anvendes til formål, som giver ret til afskrivning, skal der ifølge forslaget ikke kunne afskrives på bygningen, medmindre det nævnte etageareal udgør mindst 300 kvadratmeter. Denne regel afskærer f. eks. afskrivning, hvor et mindre areal i stueetagen anvendes til butikker, værksteder el. lign., medens bygningen i øvrigt indeholder beboelseslejligheder eller kontorer.

Med hensyn til den nærmere afgrænsning af de afskrivningsberettigede bygninger henvises til den